

VASTAB AIME LEIS

TEMUKT NOV 2016

Alustasid balletiõpinguid kohe pärast Teist maailmasõda. Missugustes meeleoludes algas balletitrupi loomine sõjajärgses Tallinnas?

Pärast sõja lõppu oli Tallinn ja paljud teised linnad purustatud, algas Eesti NSV ülesehitamine. Meeleolud olid kurvad, kuid lootus polnud kadunud. Osa estoonlyasi oli põgenenud Läände, sest paljudel olid Nõukogude Vene võimust väga halvad mälestused, kardeti, et 1940. aastate vägivald kordub. Vaatamata sellele oli Estoniale alles jäänud balleti põhituumik, millele Anna Ekston hakkas üles ehitama uut balletirühma. Teatri juurde loodi ka laste balletistuudio, millest moodustati 1946. aastal Anna Ekstoni eestvedamisel Eesti NSV Riiklik Koreograafiakool, täites nii Rahel Olbrei unistuse. Meie balletistuudio õpilased pääsesid selle kolmandasse klassi. 1953. aastal lõpetasid neist kuus tüdrukut, peale minu said riikliku tantsukoolituse Aigi Rütitel, Maire Loorents, Signe Tamm, Ira Generalova ja Ülle Ulla.

Kuidas kujunes õppimine balletikoolis ja millised suunad valitsesid balletiõpetamises?

Meie klass ehk esimene lend oli väga kokkuhoidev. Olime vaestest peredest, meie isad olid kõik sõtta jäänud, ainsana oli isa alles Aigi Rüttilil. Kuid kõigele vaatamata tundsimme igast pisiasjast rõõmu ja jagasime neid koos. Käisime üldhariduslikus koolis ja kella kolmest või poole neljast algas balletikool. Peale põhiainate tundide olid õppekavas ka balletiajalugu, kunstiajalugu, muusikaajalugu, näitlejameisterlikus, prantsuse keel jms aineid. Mäletan, et ka Salme Reek ja Artur Põlla õpetasid meid. Sageli oli Estonias etendusi, kus meie ka kaasa tegime. Kuus korda nädalas koolist balletikooli, sealt tihti teatrisse ja kümne-ühe-teistkümmene ajal öösel koju, et hommikul jälle kooli minna. See oli raske aeg, mis läks kiiresti. Balleti õpetamise metoodika põhines tol ajal meigi koolis kuulsal vene balletiteoreetiku Agrippina Vaganova meetodil. Meil käisid külas kuulsad vene balletipedagoogid Leningradist ja suunasid oskuslikult meie õpetajaid. Leningrad, praegune Sankt-Peterburg, oli ju tõeline balleti meka. Olin veendunud, et kui lõpetan balletikooli, pean kindlasti ennast seal täiendama.

Millised suunad on tänapäeva balletikoolis valitsevad, kas ja mille poolest erinevad nad algusaastate seisukohtadest?

Kindlasti on Vaganova meetodi traditsioonid jäänud kandvaks, kuid arvan, et praegu on tugevasti põimunud lääne ja vene balleti parimad traditsioonid. Ei tasu unustada, et meie balletikool tugineb juba pikaaegsetele traditsioonidele, see on andnud väga palju häid tantsijaid ja mitte ainult Eesti lavale.